

1. Poznal jsem ho na plzeňském nádraží,
kde jsem s partou přisedal,
on v houfu holek stál, na kytaru hrál
pár akordů, co někde okoukal,
měl dlouhý vlasy a byl jejich král.
R: Kouřil trochu moc a proflámovat noc,
to malej problém byl,
celej den jen spal, do práce nevstával
a na život si vždycky vypůjčil.

2. Byl to bezva čas a život velkej špás,
on snad s každým kámoš byl,
jen stát ho neměl rád, že nechtěl pracovat,
měl jinej nežli pětiletěj cíl,
tak soudce mu půl roku vyměřil.

3. Pak naplnil se čas, po vojně každej z nás
svoje šrámy v duši skryl,
s tím nesmířil se on, tureckej kamión
ho za drátama v Chamu vyložil,
jó, nebe italský byl jeho cíl.
R: Po něm se slehla zem a hrozně bylo těm,
co neučesal čas,
až jednou telefon a na drátě byl on,
ze Spojených států zdravil nás.

4. "V Boisie firmu mám, tak někdy stav se k nám,"
a já na větvi z něj byl,
"jak to, že pracuješ, dyť línej byls' jak veš,
to strašně rád bych nějak pochopil,
co stalo se, kdo tě tak proměnil?"
R: "Jó, to máš asi tak, já prošel světa flák
a svobodně si žil,
když nemáš ani flok, je sto kiláků skok,
co pěšky by ses dlouho plahočil."

5. "Já chtěl jsem vidět svět a nepochopil hned,
že jsem snílek bláznivej,
že svět je jinačí, když prachy zatlačí,
i když zas každej den není ten nej-,
a čím víc máš, tím víc jseš svobodnej,
zdravím tě a stav se v USA!"